

Høgskulen på Vestlandet

Bacheloroppgave

BACH301-OBE-2024-VÅR-FLOWassign

Predefinert informasjon

Startdato:	09-05-2024 09:00 CEST
Sluttdato:	23-05-2024 14:00 CEST
Eksamensform:	Bacheloroppgave - Bergen
Termin:	2024 VÅR
Vurderingsform:	Norsk 6-trinns skala (A-F)
Flowkode:	203 BACH301 1 OBE 2024 VÅR
Intern sensor:	(Anonymisert)

Deltaker

Kandidatnr.:	279
---------------------	-----

Informasjon fra deltaker

Antall ord *:	9673
----------------------	------

Egenerklæring *:

Ja

Jeg bekrefter at jeg har registrert oppgavetittelen på norsk og engelsk i StudentWeb og vet at denne vil stå på vitnemålet mitt *:

Ja

Gruppe

Gruppenavn:	(Anonymisert)
Gruppenummer:	33
Andre medlemmer i gruppen:	256, 197

Jeg godkjenner avtalen om publisering av bacheloroppgaven min *

Ja

Er bacheloroppgaven skrevet som del av et større forskningsprosjekt ved

Nei

Er bacheloroppgaven skrevet ved bedrift/virksomhet i næringsliv eller

Nei

Høgskulen
på Vestlandet

BACHELOROPPGAVE

Stol på meg, dette klarer jeg!

Trust me, I got this!

Kandidatnummer: 197, 256 & 279

BACH301

Fakultet for lærerutdanning, kultur og idrett

Institutt for pedagogikk, religion og samfunnsfag

Barnehagelærerutdanning

Veiledere: Arild Bratten Hafstad og Signe Vibeke Vevatne

Innleveringsdato: 23.05.2024

Jeg bekrefter at arbeidet er selvstendig utarbeidet, og at referanser/kildehenvisninger til alle

kilder som er brukt i arbeidet er oppgitt, jf. *Forskrift om studium og eksamen ved Høgskulen på Vestlandet, § 12-1.*

Forord

Etter tre år på barnehagelærerutdanning ved Høgskulen på Vestlandet, er vi snart i mål. Vi har tilegnet oss mye kunnskap og kompetanse om ulike emner, og fått erfaringer og opplevelser gjennom lærerike praksisperioder. Gjennom disse tre årene har vi utviklet og styrket vår profesjonsidentitet, og vi ser frem til å begynne vår yrkeskarriere som barnehagelærere.

Vi har hatt lek og læring for alle som valgfag der vi blant annet har gjort oss noen refleksjoner om at både vi som studenter og andre ansatte kan begrense barns risikolek. Derfor har vi valgt å utforske dette tema for å få økt kunnskap og økt bevissthet om hvorfor det er viktig med risikolek i barnehagen.

Vi vil rette en takk til våre veiledere Signe Vibeke Vevatne og Arild Bratten Hafstad som alltid har gitt oss god hjelp, veiledning og motivasjon. Vi ønsker også å gi en takk til alle som har deltatt i vår undersøkelse om risikolek, deres innsats har beriket vår forskning. Vi er også takknemlige for støtten gjennom hele prosessen fra familie og venner.

Norsk sammendrag

Tittel: Stol på meg, dette klarer jeg!	
Forfatter: 197, 256 & 279	
År: 2024	Sider: 41
Nøkkelord: Risikolek, subjektiv og objektiv risiko, risikomestring og spenning, sikkerhet, gjøre-godt-etikken, unngå-skade-etikk	
<p>Sammendrag: Formålet med denne bacheloroppgaven er å utforske og undersøke temaet risikofylt lek. Her har vi gått dypere inn på hvilken lek ansatte ser mest og minst av i barnehagen, og hvordan de ansatte forholder seg til risikofylt lek. Ved å legge frem relevant teori, hjalp det oss med å drøfte tema og resultatet. Videre har vi vist til metodebruk, hvor vi benyttet oss av en kvantitativ metode i form av et spørreskjema. Et utvalg av barnehager har deltatt i spørreundersøkelsen vår, og alle ansatte i barnehagene fikk tilbudet om å delta. Her innhentet vi data fra 62 respondenter.</p> <p>For å belyse ulike sider av risikolek har vi ved bruk av faglitteratur lagt frem teori som vil hjelpe oss med å drøfte og besvare problemstillingen vår. Gjennom teoridelen ser vi nærmere på emner som risikolek, subjektiv og objektiv risiko, risikomestring, spenning, sikkerhet, gjøre-godt-etikken, og unngå-skade-etikken. Ved å analysere og diskutere dataene i lys av relevant teori, tyder det på at ansatte i barnehagen generelt synes det er viktig med risikolek. Men hvor viktig det er, er ikke alle enige om.</p>	

Engelsk sammendrag (abstract)

Title: Trust me, I got this!	
Author: 197, 256 & 279	
Year: 2024	Pages: 41
Keywords: Risky play, subjective and objective risk, risk management and excitement, security, do-good ethic, avoid-harm ethic.	
<p>Summary: The purpose of this bachelor thesis is to explore and investigate the topic of risky play in kindergartens. We have gone deeper into which types of play kindergarten educators observe the most and the least among children, and how they relate to risky play. After presenting relevant theory, we have discussed the topic and the result. Furthermore, we elucidate the method we have used, a quantitative method in the shape of a questionnaire. A selection of kindergartens participated in our survey, and the whole staff of these kindergartens were offered the opportunity to participate. We thus obtained data from 62 respondents.</p> <p>To shed light on various aspects of risky play, we have used specialist literature to put forward a theory that will help us discuss and answer our problem. In the theory part, we take a closer look at topics such as risky play, subjective and objective risk management, tension, safety, the ethics of doing good, and the ethics of avoiding harm. After having analyzed and discussed the data in the light of relevant theory, we have concluded that kindergarten staff generally think risky play is important. However, there seems to be some disagreement on the degree of importance risky play should have in kindergartens.</p>	

Innhold

Forord	2
Norsk sammendrag	3
Engelsk sammendrag (abstract)	4
1.0 Innledning	7
1.1 Begrunnelse for temaet.....	7
1.2 Problemstilling.....	7
1.3 Oppgavens oppbygning	7
2.0 Teoretisk del	8
2.1 Risikofylt lek	8
2.2 Subjektiv og objektiv risiko.....	9
2.3 Risikostyring	10
2.4 Voksne og sikkerhet.....	11
2.5 Risikolek og etikk.....	12
2.6 Lekemiljø i barnehagen	12
3.0 Metodedel.....	13
3.1 Valg av metode	13
3.2 Utvalg og gjennomføring.....	14
3.3 Etiske hensyn.....	14
3.4 Reliabilitet og validitet	15
3.5 Forbedringspotensial ved kvantitativt spørreskjema.....	16
3.6 Analyseprosess	17
4.0 Resultater	17
4.1 Beskrivelse av utvalget	17
4.2 Viktigheten av risikolek hos ansatte	20
4.3 Oppfordre til risikolek	20
4.4 Tilrettelegging for risikolek.....	21

4.5 Hvilken risikolek ser vi mest og minst av	22
4.6 Bekymret for barn i risikolek?	23
5.0 Drøfting	24
5.1 Viktigheten av risikolek	24
5.2 Oppfordre til risikolek	25
5.3 Tilrettelegging og ulike typer risikolek.....	26
5.3.1 Hva blir tilrettelagt mest for, og hvilke typer risikolek ser man mest?	26
5.3.2 Hva blir tilrettelagt minst for og hvilke typer risikolek ser man minst av?	27
5.4 Bekymret for barn i risikolek.....	29
6.0 Avslutning	30
6.1 Veien videre.....	32
7.0 Litteraturliste	34
8.0 Vedlegg.....	36
Vedlegg 1: spørreskjema	36

1.0 Innledning

Kroppen dirrer av nerver, man er så nervøs at man ler. Man er spent og nysgjerrig, kjenner det kribler i magen. Kroppen stritter imot, men er spent på hvordan dette skal gå. Teste nye grenser. Løpe så fort bena klarer, klarte så høyt vi når og fekte hardt med pinner som ekte sjørøvere. Kroppen blir fullt opp med lykkerus og man føler seg ustoppelig.

1.1 Begrunnelse for temaet

I denne bacheloroppgaven har vi valgt å skrive om temaet risikofylt lek, et emne som engasjerer oss. Gjennom å dykke ned i dette temaet og undersøke det nærmere, håper vi å avdekke og utforske hvordan ansatte i et utvalg barnehager forholder seg til risikolek, og hvilke former for risikolek som praktiseres mest. Risikolek er en naturlig del av barnas liv og deres utforskning. Basert på egne erfaringer og observasjoner, ser vi at det ikke ofte blir tilstrekkelig tilrettelagt for i en hektisk barnehagehverdag. I forhold til risikolek i barnehagen kan voksne være mer opptatt av å se etter sikkerhet og trygghet, enn erfaringer og lærdom. Risikofylt lek, som skal være en naturlig del av barndommen, blir stadig mer begrenset av frykt og bekymringer for sikkerhet. Dette uttrykker også Ellen Beate Sandseter. Hun mener at økt fokus på sikkerhetstiltak og begrensninger innenfor risikolek kan føre til at barna ikke klarer å håndtere risiko (Sandgrind, 2015). Risikolek er dermed noe vi ønsker å utforske og utfordre oss selv i etter å ha erfart at vi også begrenser barn i risikolek. Vi håper at denne oppgaven kan hjelpe oss å danne mer kunnskap om temaet, som vi kan formidle videre.

1.2 Problemstilling

Etter seks praksisperioder i flere ulike barnehager har vi fått mange nye tanker og erfaringer. Da vi skulle skrive bacheloren satt vi oss ned sammen og reflekterte rundt våre erfaringer. Vi kom da frem til et tema som vi alle hadde merket oss i praksis, og som vi ønsket å undersøke mer. Sammen formulerte vi da denne problemstillingen:

«Hvordan forholder ansatte i et utvalg barnehager seg til risikolek, og hvilke former for risikolek praktiseres mest?»

1.3 Oppgavens oppbygning

For å få en tydelig struktur på bacheloroppgaven valgte vi å dele den inn i kapitler og delkapitler. De ulike kapitlene er innledning, teoretisk del, metodedel, resultater, drøfting,

avslutning, veien videre, litteraturliste og vedlegg. I første kapittel presenterer vi tema og problemstilling, og gir en kort oversikt over oppgavens oppbygning. I andre kapittel utforsker vi og relevant teori. Deretter kommer kapittelet om metodedel. Her beskriver vi valg av metode, utvalg og gjennomføring, etiske hensyn, reliabilitet og validitet, forbedringspotensialet ved metoden og analyseprosessen vår. I kapittel fire presenterer vi den innsamlede dataen vår og resultatene metoden har gitt oss. Dette vil vi bruke inn i neste kapittel, drøftingsdelen. Her vil vi presentere og diskutere de funnene som er mest relevante for vår problemstilling. Avslutningsvis i kapittel seks oppsummerer vi hovedfunnene våre og hvordan problemstilling har blitt besvart, og hvordan vi videre ville arbeidet med forskningen vår. Til slutt kommer litteraturliste og vedlegg.

2.0 Teoretisk del

I denne delen av oppgaven vil vi legge frem passende faglitteratur og forskning som er med på å besvare vår problemstilling. Vi vil også benytte oss av rammeplanen for barnehage og knytte den opp mot våre funn.

2.1 Risikofylt lek

Det er i lek og aktiviteter barn uttrykker seg (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 17). Ved å leke blir barna kjent med seg selv, omgivelsene sine, og de kan lære å uttrykke seg (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 17). Det er gjennom lek at barn søker etter risikoopplevelser og spenning (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 26). Risikolek defineres som lek der det er fare for at barn kan skade seg (Osnes, 2020, et.al., s.154). Dersom barna skader seg eller ikke mestrer risikoen kan det være vondt og vanskelig for barna, men de lærer at de må gjøre det annerledes neste gang for å mestre det (Osnes, 2020, et.al., s.154). Rasmus Kleppe har forsket rundt risikolek. Han har forsket mest på risikolek blant de yngste, men påpeker at risikolek er noe som alle barn oppsøker fordi de synes det er lystbetont og gøy. Han mener også at risikolek er bra for barn å leke (Aamli, 2018). Risikolek blir også nevnt i rammeplanen. Den sier: "Gjennom arbeid med kropp, bevegelse, mat og helse skal barnehagen bidra til at barna opplever å vurdere og mestre risikofylt lek gjennom kroppslige utfordringer" (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 49).

Dersom man skal kjenne igjen risikolek i barns lek, er det seks kategorier man kan se

etter:

1. Lek med stor høyde: skade ved fall, klatring, hopping fra høyde og så videre.
2. Lek med stor fart: fart og tempo, sykling, aking, løping, (ukontrollert).
3. Lek med farlige redskaper: øks, sag, kniv, hammer og så videre.
4. Lek nær farlige elementer: vann, bål, stup og så videre.
5. Lek som innebærer kamp: slåssing, fekting og så videre.
6. Lek der barna kan forsvinne/gå seg bort: leking i skog, uten gjerder.

(Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 28).

Barn og voksne kan lage metoder for å øke eller redusere risikoen i lek. Et eksempel på å øke risikoen er å løpe fortere eller klatre høyere, mens å redusere risikoen kan være å klatre lengre ned før man hopper, eller redusere farten i løpingen (Sandseter & Kvalnes, 2021, s.30). Noen barn søker i større grad risikofylte leker enn andre (Sandseter, 2018, s. 63). Når barn møter utfordrende situasjoner, bør vi gi dem ro til å finne egne løsninger (Smith, 1998, referert i Sandseter, 2018, s. 63). Da er det viktig at de ikke blir distraheret i situasjonen hvor ansatte for eksempel roper «vær forsiktig, ikke fall». Det kan påvirke at de mister konsentrasjonen i oppgaven som de selv har risikovurdert (Sandseter, 2018, s. 63).

2.2 Subjektiv og objektiv risiko

Risiko kan også deles inn i to kategorier, subjektiv og objektiv risiko. Subjektiv risiko ligger nært til barnets egne erfaringer og kompetanse. Det handler om spenningen barnet føler i situasjonen. Objektiv risiko handler om at det ligger en reell sjanse for at barnet faktisk skader seg, selv om de har erfaringer og kompetanse fra før (Osnes, 2020, et.al., s.154). Barn som søker utfordrende situasjoner, kan få en mer realistisk oppfatning av det som faktisk er farlig med situasjonen (Osnes, 2020, et.al., s.154). Barn som leker risikofylt lek, er som oftest klar over risikoen de tar. Barna kan gjennom sine egne grenser, opplevelser og erfaringer tilpasse risikoen til det de klarer å håndtere (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 29). Barn som har erfaringer med risikofylt lek fra tidligere situasjoner, kan bruke det i andre situasjoner som krever håndtering og vurdering av risiko (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 30).

I noen tilfeller i barnehagen ser vi at voksne begrenser leken for de selv synes det er fare for at

barnet skal skade seg. For eksempel er det noen ansatte som stopper barn i å klatre opp i et tre for den ansatte selv ikke kan hjelpe barnet ned igjen. Her er det den enkelte voksnes subjektive opplevelse av risikoen hvor han/hun selv ikke mestrer gjøremålet som barnet utfører. Den voksne kan oppfatte denne situasjonen som farlig, selv om barnet føler på kontroll (Osnes et al., 2022, s. 155).

For å unngå at den voksnes subjektive opplevelse av risiko skal ta over ulike former for risikolek, er det viktig med et samarbeid hos personalet. I et personalmøte kan de ansatte diskutere og få en felles forståelse for hvor grensene skal gå i forhold til den kroppslige leken i barnehagen. Når en har kommet frem til ulike enigheter om risikofylte leker i barnehagen, kan vi legge til rette for de ansatte som er mer engstelige enn andre. Et alternativ kan da være å la noen andre ansatte ha ansvar for de barna som ønsker å klatre (Osnes et al., 2022, s. 155). Et annet alternativ som kan gjøre det lettere å tillate at barna leker risikofyllt, er å se på de positive sidene ved risikolek (Sandseter & Kvalnes, 2021, s.18).

2.3 Risikomestring

Risikomestring handler om å mestre gjøremål i omgivelsene, gjennom å ta risikoer som kan føre til skade når en søker etter spenning (Sandseter, 2018, s. 60). Boyesen mener at gjennom å søke og utføre ulike utfordringer i hverdagen, vil en etter hvert få verdifulle kunnskaper og erfaringer om hva som er trygt og ikke trygt, men også hvordan en skal håndtere ulike hendelser for å ikke bli skadet (Boyesen, 1997, referert i Sandseter, 2018, s. 60). For eksempel lærer de seg at på en sti hvor det er vått og gjørmete må en gå mer forsiktig, eller finne en annen vei på stien som er mindre risikabel. Gjennom erfaringer vil barn bygge sin reaksjonsevne, motorisk kontroll, fysisk styrke og romorienteringsevne. Dette påvirker barnets risikovurderinger fordi de har erfart lignende situasjoner før (Sandseter, 2018, s. 60). Dersom vi aldri hadde vært villige til å ta risiko i ulike situasjoner, hadde vi aldri lært det å for eksempel å gå, løpe, eller andre aktiviteter som innebærer risiko. Det som er felles for alle disse aktivitetene er at man ikke vet om man vil lykkes eller ikke (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 44).

Det som kan være grunnen til at barn oppsøker risiko i lek, kan være at det fører til gode opplevelser. Det kan føre til glede, spenning og selvtillit. Dersom risikoen mestres i leken er det stor sjans for at utfallet av leken blir positivt. Det som kan skje dersom leken og risikoen ikke mestres er at det kan føre til frykt, angst og skade. En annen faktor for at risikoleken skal få et positivt utfall er at spenningsnivået er på topp, slik at mestringsfølelsen blir best og størst

mulig. Det man kan si er et av hovedpunktene ved risikolek er det å kunne oppleve både intens spenning og frykt samtidig. For eksempel er det er gøy med fart når man sykler, men man kan føle på en frykt at man skal falle (Sandseter, 2018, s. 56). Det som kan være utfordrende med risikolek er at man skal finne en balanse mellom intens spenning og frykt, og ikke la de brikke over til bare frykt slik at barna avslutter leken. Følelsen som barna kan erfare er skrekkblanda fryd, og dette er en følelse få leke-former kan gi. Det at barn kan skade seg er konsekvensen og det de må «tåle» for å oppleve denne spenningen og mestringen (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 44-45). Rammeplanen sier at «Barna skal få støtte i å mestre motgang, håndtere utfordringer og bli kjent med egne og andres følelser» (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 11). I tråd med det rammeplanen sier skal personalet i barnehagen støtte barna i det å mestre motgang og håndtere utfordringer. Dersom vi alltid skal beskytte barna for risiko og utfordringer, tar vi i fra dem viktig utvikling og læring (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 58).

2.4 Voksne og sikkerhet

Når det kommer til risikolek, kan man ofte tenke på faren det kan medføre. Sikkerheten til barna er det som da står i fokus. I motsetning kan det også komme frem bekymringer om at samfunnet er for overbeskyttende ovenfor barn, og om det bør være en balanse mellom sikkerhet og risiko. Denne balansen er ikke alltid lett å finne. Man ønsker ikke at barn skal skade seg, men vi ønsker at de skal få mulighet til å oppleve og erfare mestring, spenning og risiko i lek (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 31). Leif Edward Ottesen Kennair er professor i psykologi ved NTNU. Han påpeker at noen voksne kan bekymre seg for barn i risikolek, noe som er helt vanlig. I motsetning er det noen voksne som bekymrer seg litt vel mye. Han sier også at den faktiske risikoen for at et barn skader seg i lek ikke er veldig stor (Brandslet, 2018). Boyesen stiller seg skeptisk til det å ha for mye sikkerhetstiltak rundt barna. Hun mener det ikke er hensiktsmessig at barn opplever at fysiske sikkerhetstiltak alltid er rundt farlige gjenstander, eller elementer. Disse gjenstandene eller elementene vil bli enda farligere den dagen sikkerhetstiltakene er borte fordi barna har ingen erfaringer med dem (Boyesen, 1997, referert i Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 57-58). Når barn får erfare risiko og klarer å mestre utfordringer, vil sikkerheten til barnet øke automatisk (Sandseter & Kvalnes, 2021, s.58). I forhold til sikkerhet mener Kennair (Brandslet, 2018) at det er et problem at uteområder, slik som en lekeplass, blir i overkant sikret for at leken skal bli trygg. Han mener dette kan ha motsatt effekt. Videre påpeker han at en lekeplass kan bli kjedelig, om det blir lagt vekt på for mye sikkerhetstiltak. Da kan barna finne andre måter å tøyne grensene på der

sikkerheten kanskje er dårligere.

2.5 Risikolek og etikk

Barn har behov for å utforske og oppleve verden uten at det blir for voksenstyrt. Dette er fordi barna skal utvikle seg til å bli selvstendige og til å klare å takle omverden. Ofte er det slik at barna blir begrenset for slik lek i barnehagen (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 80). Man har ulike etiske perspektiv innenfor barns frie spillerom. Det ene kalles for gjøre-godt-etikken, som handler om at man bør legge til rette for at barn får oppleve positive og meningsfulle opplevelser. Den andre formen for etikk kalles for unngå-skade-etikken. Den handler om å være forsiktig og unngå aktiviteter som kan føre til skade. Det handler også om å beskytte barna mot det som kan være vondt både fysisk og mentalt. De som jobber i barnehagen må prøve å finne en balanse mellom disse to etiske perspektivene når barns frie spillerom skal vurderes (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 80). Noen ganger kan en situasjon passe inn i begge de etiske perspektivene. Et eksempel på dette kan være at du hjelper et barn med å komme seg opp en høyde. Ser man det fra gjøre-godt-etikken hjelper man barnet på vei til å kunne utforske nye steder. Ser man det fra unngå-skade-etikken hjelper man barnet opp slik at det ikke skal falle ned (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 84). Unngå-skade-etikken kan man si ønsker å beskytte barna fra alt vondt ved å forebygge og begrense risikofylt lek. Mange vil kanskje tenke at dette er en forståelig tenkemåte fordi man ønsker ikke å påføre barn unødvendig smerte. Et av hovedpoengene til risikofylt lek er at det kan bidra til barns utvikling (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 91). Dersom man ikke får mulighetene til å leke risikofylt, kan det være med på å begrense motoriske utvikling (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 93). Man trenger å finne balansen mellom de to etiske perspektivene innenfor risikolek. Redselen for at barn skal få synlige skader kan føre til at man setter inn begrensninger for risikolek (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 94).

2.6 Lekemiljø i barnehagen

Det er viktig at barnehagen oppsøker lekemiljøer som kan fremme spenning og risiko, men også passer på at leken foregår i trygge omgivelser og rammer. Det er derfor viktig at barnehagepersonalet har kunnskaper om hvordan elementer i lekeområdet kan påvirke barnas lek, og at de tar barna med til områder der de kan blant annet utforske ulikt terreng og få klatremuligheter. Når barna tolker de ulike lekemulighetene personalet legger til rette for, kan de være med på å medvirke sin egen hverdag i barnehagen (Sandseter, 2018, s. 61-62).

«Gjennom utforskning, opplevelser og erfaringer skal barnehagen bidra til å gjøre barna kjent med eget nærmiljø, samfunn og verden» (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 56).

3.0 Metodedel

I denne delen av oppgaven vil vi beskrive og begrunne vårt valg av metode. Hvordan vi har tenkt og planlagt når det kommer til valg av respondenter og gjennomførelse. Videre presenterer vi metodens styrker og begrensninger, dens validitet og reliabilitet. Avslutningsvis forklarer vi litt om etiske perspektiv vi må ta hensyn til når det kommer til metodevalget.

3.1 Valg av metode

En metode er en tilnærming vi tar i bruk for å kunne løse en utfordring og tilegne oss ny kunnskap (Aubert, 1985, referert i Dalland, 2020 s. 53). Den metoden vi velger, viser oss hvordan vi bør arbeide for å hente frem den nye kunnskapen. Dermed blir metoden redskapet vårt når det kommer til datainnsamling og utforskning av problemstillingen vår (Dalland, 2020, s. 53-54).

For å kunne svare på problemstillingen vår ønsket vi å samle inn datamaterialer gjennom den kvantitative tilnærmingen, ved å ha en spørreundersøkelse. Fordeler ved å velge en kvantitativ spørreundersøkelse er at spørsmålene er lagd på forhånd (Larsen, 2017, s. 28). De som skal svare på undersøkelsen, altså respondentene, svarer på spørsmål med avgrenset informasjon og der svarkategoriene er ferdig lagde. Ved å formulere avgrensede spørsmål med ferdig lagde svarkategorier, kan det samme spørsmålet besvares av mange. Dermed kan man få en større bredde i undersøkelsen (Larsen, 2017, s. 28). Dette var en av årsakene til at vi valgte nettopp denne typen av spørreundersøkelse. Vi ønsket å nå ut til ansatte i et utvalg barnehager, for å få et mest mulig bredt bilde på risikolek i barnehagen. En annen fordel ved å bruke en kvantitativ spørreundersøkelse er at man kan få statistiske analyser av datamaterialet i etterkant, når man skal analysere svarene. Dermed kan man lage ulike figurer og tabeller som viser resultatet på en god og ryddig måte (Larsen, 2017, s. 28).

Da vi utarbeidet spørreundersøkelsen hadde vi problemstillingen i tankene, og vi ønsket å stille spørsmål som kunne undersøke den nærmere. Formålet med spørreundersøkelsen ble da å samle inn datamaterialer som kunne gi oss svar og ny kunnskap innen problemstillingen. Videre valgte vi at målgruppen skulle være alle ansatte fra de barnehagene som deltok i undersøkelsen. Som nevnt ovenfor valgte vi å utforme avgrensede spørsmål med ferdig laget

svaralternativer, slik at respondentene kunne velge å krysse av det alternativet de ønsket. Et eksempel på et spørsmål med ferdige lagde svaralternativ er: «Hvor viktig mener du risikolek er i barnehagen?». Da kunne respondentene velge mellom svarene: «vet ikke – ikke viktig – litt viktig – viktig – svært viktig». Gjennom slike spørsmål vil vi få avgrenset informasjon, og på denne måten kvantifisere den informasjonen vi er interessert i (Larsen, 2017, s. 28). Undersøkelsen vår endte på 17 hovedspørsmål. Noen av spørsmålene var trinns spørsmål, som betyr at dersom man svarer ja på et spørsmål blir en sendt videre til et nytt og mer utdypende spørsmål. Dermed kunne det til sammen bli 22 spørsmål for noen av respondentene. Det tok 5-10 minutter for respondentene å gjennomføre undersøkelsen.

3.2 Utvalg og gjennomføring

For å hjelpe oss til å svare på undersøkelsen valgte vi å spørre ansatte i et utvalg barnehager. Disse barnehagene hadde vi kjennskap til fra før. I forkant av undersøkelsen sendte vi ut informasjon til barnehagene på e-post om hvem vi var, hva undersøkelsen inneholdt, dens formål og hva det innebærer å delta. Uansett hvor godt man kjenner barnehagen som vi tar med i slike undersøkelser, er det viktig at man gir informasjon om formål, hva det skal brukes til og hvem man er. I tillegg kan det også være gunstig å gi informasjon om hvilke etiske retningslinjer som blir fulgt. (Bergsland & Jæger, 2022, s. 43). Undersøkelsen sendte vi deretter på e-post, og vi la til et ekstra informasjonsskriv slik at deltakerne kunne få en oppfriskning på innholdet av undersøkelsen.

Utvalget av respondenter skal hjelpe oss å svare på problemstillingen (Bergsland & Jæger, 2022, s. 30). Problemstillingen vår omhandler de ansatte, og derfor la vi til rette for i undersøkelsen at alle ansatte i barnehagen kunne svare. Det var fordi vi ønsket å få svar fra ulike stillinger. Dermed kunne vi få et bredere perspektiv på svarene vi fikk.

3.3 Etiske hensyn

Vi som forskere har et etisk og juridisk ansvar når det kommer til forskning (Christoffersen & Johannessen, 2012, s. 41). Etikk skal hjelpe oss til å vurdere før vi handler. Forskningsetikk er en del av etikken som handler om forskning innenfor samfunnets normer og verdier, men handler også om personvern (Dalland, 2020, s. 236). Før vi sendte ut undersøkelsen, tok vi en test på Sikt sine nettsider. Dette var for å sjekke om undersøkelsen var forsvarlig i forhold til personvern. Resultatet ble at det

ikke var nødvendig å søke Sikt, siden all data vi skulle samle inn var anonymt. Ved å ha anonymisert undersøkelse kan det også være lettere å få ærlige svar fra respondentene (Larsen, 2017, s. 28). Datainnsamlingen vi har tatt i bruk vurderes til etisk god ettersom vi ikke stiller spørsmål som inneholder personopplysninger.

Når det kommer til en spørreundersøkelse er det viktig at respondentene er informert og samtykker frivillig til å delta. De skal videre kunne trekke seg på hvilket som helst tidspunkt uten å begrunne hvorfor (Christoffersen & Johannessen, 2012, s.41). I starten av spørreundersøkelsen hadde vi en informasjonsside. Her beskrev vi at det var frivillig å delta og at undersøkelsen var anonym. Ettersom at undersøkelsen var digital var det også mulighet for å trekke seg om en ikke ønsket å fullføre.

SurveyXact er et online spørreskjemasystem (SurveyXact-A). Ettersom vi valgte å bruke spørreskjema og lagde det i SurveyXact, er det ikke mulig å identifisere hvem som svarer på spørreundersøkelsen. Her er det heller ikke mulig å spore noen IP-adresser, noe som gjør at denne metoden er helt anonym (SurveyXact-B). Ved å bruke et online spørreskjema, trenger man ikke personlig møte respondentene.

Undersøkelsen blir sendt på e-post til de aktuelle barnehagene, noe som sparer oss tid i prosessen (Larsen, 2017, s. 28).

3.4 Reliabilitet og validitet

Når vi undersøker og utforsker en problemstilling er det to begreper som er viktige for at metoden vi bruker skal gi troverdig kunnskap. Det er begrepene reliabilitet og validitet. Dette handler om tiltak vi har satt inn for å sikre pålitelighet og gyldighet i studien vår (Dalland, 2020, s. 43).

Validitet handler om at metoden skal være relevant og gyldig. Den kvantitative spørreundersøkelsen må derfor være relevant og gyldig i forhold til problemstillingen (Dalland, 2020, s. 43). Gjennom forskningen er det viktig å kontrollere hvert skritt for å sikre validiteten (Dalland, 2020, s. 245). For å forsterke validiteten og reliabiliteten i spørreundersøkelsen er det viktig å tenke på nøyaktighet i utforming av spørsmålene, i svaralternativene, eller i behandlingen av dataen (Larsen, 2017, s. 80). Før vi sendte ut spørreundersøkelsen hadde vi en pilottest der både en medstudent og veilederne testet ut og

leste gjennom undersøkelsen. Pilot-testing kan være nyttig både med tanke på validitet og reliabilitet. For eksempel kan det bidra til å sikre at spørsmålene gir konsekvente svar, noe som forsterker reliabiliteten. Samt avdekke om spørsmålene er klart formulert, slik at vi unngår misforståelser og øker validiteten.

Reliabilitet handler om at spørreundersøkelsen skal være troverdig eller pålitelig.

Om vi ikke har mange nok spørsmål, eller om vi ikke stiller de riktige spørsmålene i forhold til problemstillingen, vil vi få lav reliabilitet (Larsen, 2017, s. 80). Et grep vi gjorde for å prøve å øke reliabiliteten i spørreundersøkelsen var å bruke omvendt formulerte spørsmål (spørsmål 10 og 11 i vedlegg) for å se om det var samsvar mellom svarene respondentene oppgav. I figur 11 og 12 i resultatdelen ser vi at svarene samsvarer. Det gjør at vi kan se at respondentene har fått en forståelse for hva vi spør om.

For å prøve å øke spørreundersøkelsens reliabilitet og validiteten ytterligere, kunne vi for eksempel sendt den ut to ganger for å undersøke test-retest reliabiliteten. Med dette kunne vi sett på samsvarene fra undersøkelsene og sett om resultatene er like. Det kunne økt troverdigheten i spørreundersøkelsen. Grunnen til at dette ikke ble gjort, var fordi det ikke var tid til dette innenfor tidsrammen vår.

3.5 Forbedringspotensial ved kvantitativt spørreskjema

Når undersøkelsen er gjennomført må vi vurdere om metoden var effektiv og om den var et godt redskap til å besvare problemstillingen (Dalland, 2021, s. 57).

Noe vi opplevde som et forbedringspotensial ved kvantitativt spørreskjema var at respondentene hadde begrenset mulighet til å uttrykke seg fritt og forklare sine synspunkter, da vi ikke hadde tekstbokser som tillatte å gi utdypende svar. Dette resulterte i en manglende innsikt i respondentenes meninger og opplevelser. I etterkant av undersøkelsen, merket vi også at vi gjerne burde brukt flere spørsmål for å oppnå en mer omfattende forståelse (Larsen, 2017, s. 28).

Et annet forbedringspotensial vi merket oss ved kvantitativ spørreundersøkelse var at om man ikke hadde konkrete nok spørsmål så kunne dette påvirke det man ønsket å få svar på. Vi opplevde at noen av spørsmålene våre var uklare og upresise. Det kan være med på å påvirke respondentenes svar, som igjen vil påvirke resultatet, dette på grunn av at respondentene kan

tolke spørsmålene på ulikt vis. Om vi skulle hatt en ny undersøkelse hadde vi spesifisert spørsmålene mer, slik at dataen kunne blitt enda tydeligere.

3.6 Analyseprosess

Analyse handler om å forenkle det datamateriale man samler inn. Ved å analysere kan det lettere gi oss en oversikt, og det er lettere å danne seg et bilde av dataene vi har behandlet. Det finnes ulike måter å analysere på etter hvilke data vi har samlet inn, og etter hva vi ønsker å se (Larsen, 2017, s. 63).

Som tidligere nevnt har vi tatt i bruk SurveyXact som verktøy, her har vi også analysert datamaterialene. En måte å fremstille tallene på er å bruke grafiske fremstillinger. Eksempler på grafiske fremstillinger kan være sektordiagram eller søylediagram. Ved å bruke denne metoden kan man lett se resultatene (Larsen, 2017, s. 65-66). Vi valgte å bruke søylediagram, noe som fremstiller datamateriale på en ryddig og enkel måte.

Problemstillingen vår er: «Hvordan forholder ansatte i et utvalg barnehager seg til risikolek, og hvilke former for risikolek praktiseres mest?». Ut fra vår problemstilling vil vi analysere datamaterialet vi fikk fra spørreundersøkelsen. I strukturingsprosessen har vi fjernet spørsmål som viste seg å være mindre aktuelle, og fokusert på det vi synes er mest relevant for vår problemstilling (Bergsland & Jæger, 2022, s. 45).

Etter å ha fått resultatene fra undersøkelsen vil vi ikke få selvforklarende svar med tanke på at resultatet vises av tall og statistikk. Derfor er det viktig at vi gjennom analysen fortolker resultatene for å ta i bruk ulike svar i forskningen vår (Bergsland & Jæger, 2022, s. 31).

4.0 Resultater

Da vi bestemte oss for å stenge spørreundersøkelsen var det totalt 112 personer som hadde svart. Ut fra disse var det 14 personer som ikke fullførte, 36 personer som delvis fullførte og 62 personer som fullførte hele undersøkelsen. Videre har vi valgt å kun fokusere på de respondentene som gjennomførte hele spørreundersøkelsen.

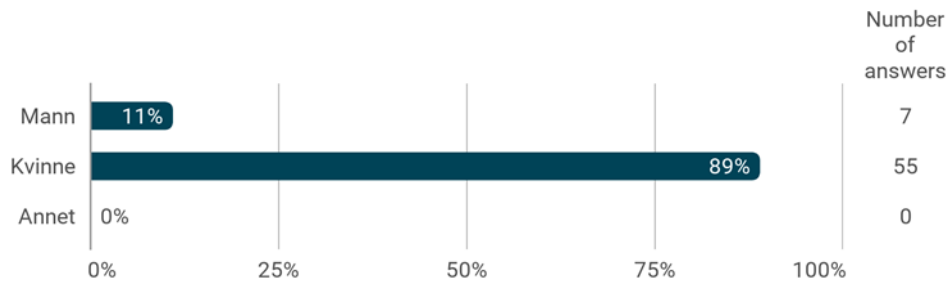
4.1 Beskrivelse av utvalget

Første delen av undersøkelsen inneholder spørsmål angående kjønn, alder, stilling,

lokalisering av barnehagen og hvilken aldersgruppe respondentene arbeider med.

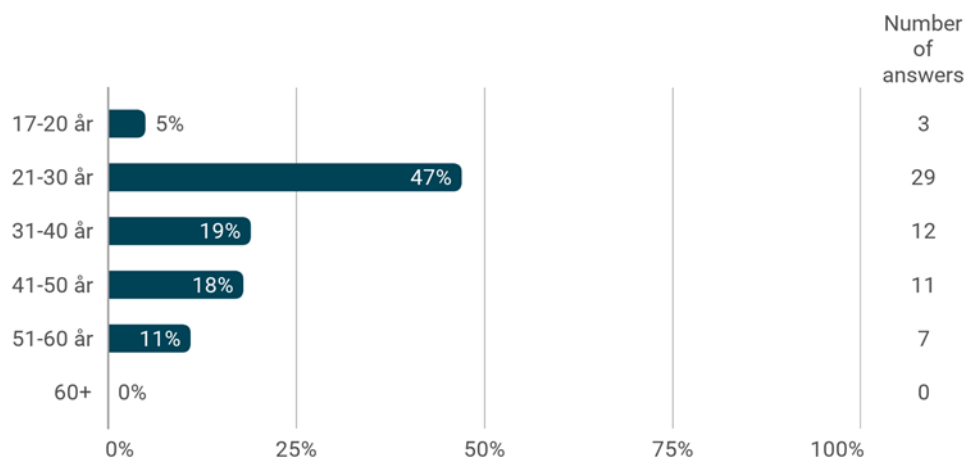
I den første figuren ser vi at av de 62 personene som har svart er 11% menn og 89% kvinner

Figur 1: Hvilket kjønn er du?

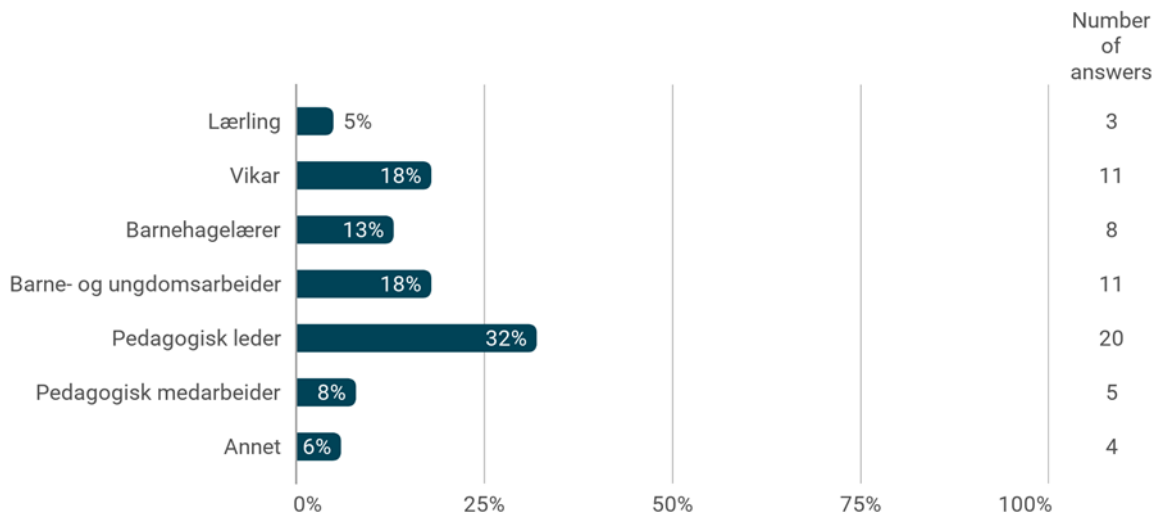
Når en ser på hvilken alder respondentene er ser man at 47% er i alderen 21-30 år. 5% er 17-20 år, 19% er 31-40 år, 18% er 41-51 år, 11% er 51-60 år, og 0% er 60 år eller mer.

Figur 2: Hvilken aldersgruppe tilhører du?

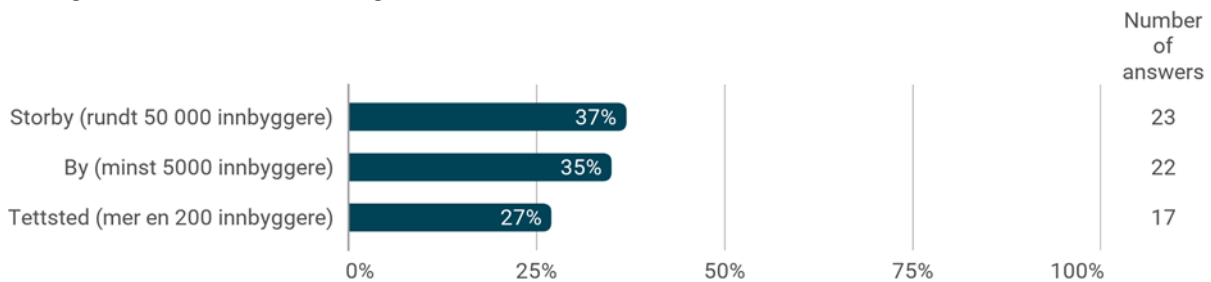
Av de 62 respondentene så har 32% jobb som pedagogiske ledere. Videre ser vi at det ligger jevnt fordelt mellom vikarer, barne- og ungdomsarbeidere og barnehagelærere. Der 18% er vikarer, 18% er barne- og ungdomsarbeidere og 13% er barnehagelærere. Når det kommer til lærlinger, pedagogiske medarbeidere og svaralternativet «annet», så er 5% er lærlinger, 8% er pedagogisk medarbeidere og 6% er annet.

Figur 3: Hvilken stilling har du i barnehagen?

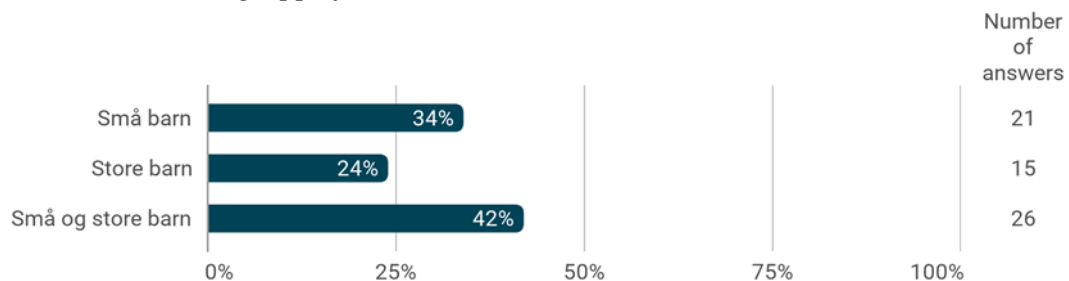
I figur 4 ser man hvor barnehagen er lokalisert. Her er 37% fra storby, 35% fra by og 27% fra et tettsted.

Figur 4: Hvor er barnehagen lokalisert?

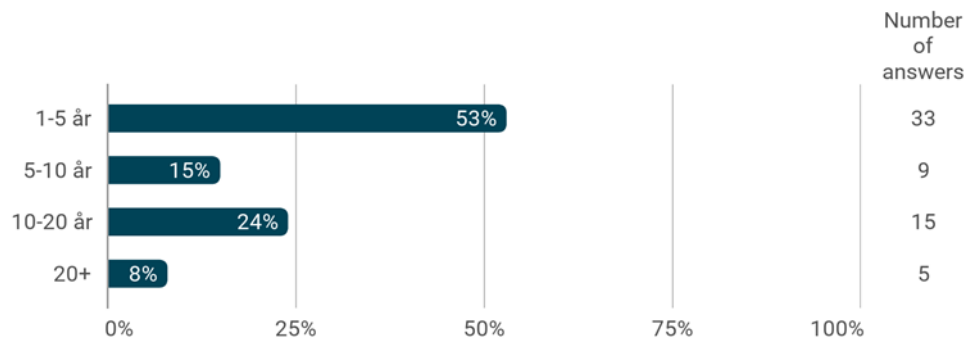
I forhold til aldersgruppen respondentene jobber med så viser svarene at 42% jobber med både små og store barn, 34% med små barn og 24% med store barn.

Figur 5: Hvilken aldersgruppe jobber du med?

Her ser vi hvor mange år respondentene har arbeidet i yrket. Flesteparten, altså 53%, har arbeidet mellom ett til fem år i barnehage, 24% har arbeidet i 10-20 år, 15% har arbeidet i fem til ti år og 8% har arbeidet i 20 år eller mer i barnehagen.

Figur 6: Hvor lenge har du arbeidet i yrke?

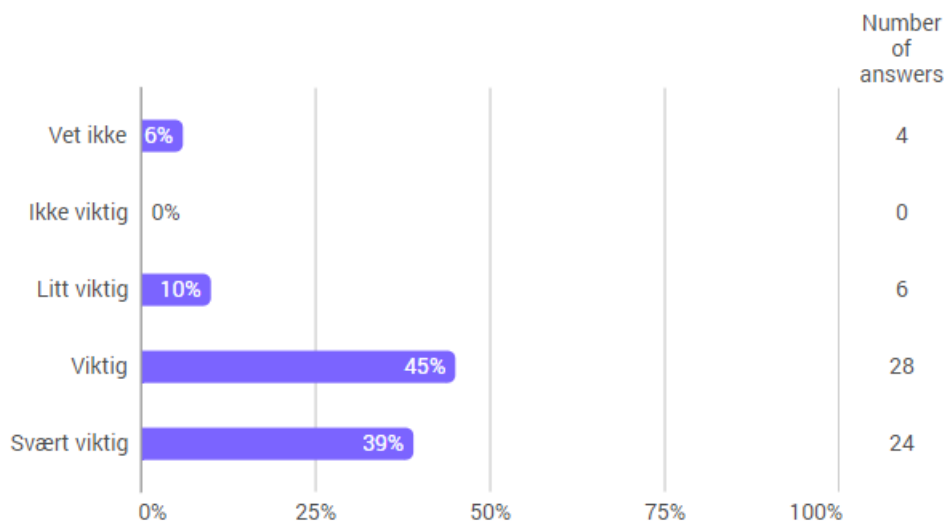

Videre her ønsker vi å se på de mest relevante resultatene i forhold til problemstillingen vår.

4.2 Viktigheten av risikolek hos ansatte

Et av spørsmålene var hvor viktig de ansatte mente risikolek var i barnehagen. Da mente 45% at det var viktig, 39% mente det var svært viktig og 10% mente det var litt viktig. Vi kan også se at 6% valgte vet ikke som svar.

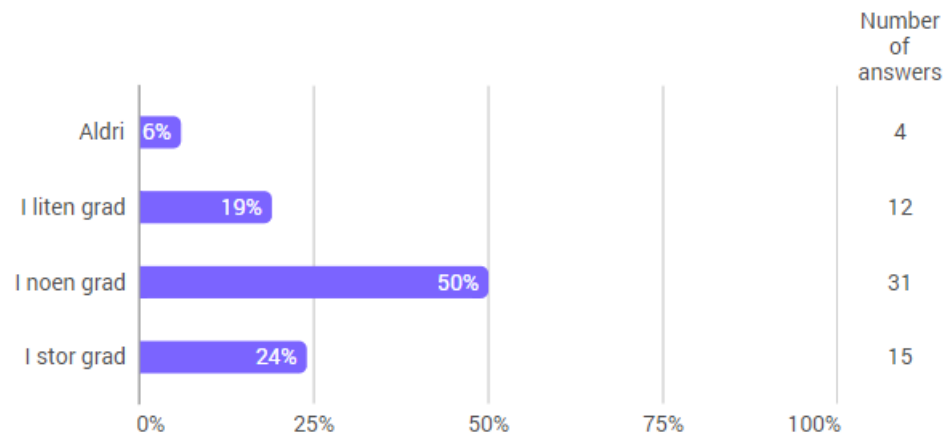
Figur 7: Hvor viktig mener du risikolek er i barnehagen?

4.3 Oppfordre til risikolek

Videre spurte vi om de ansatte oppfordrer barna til å leke risikofyllt lek. Vi kan da se at 50% svarte at de oppfordrer i noen grad. Videre er det jevnt mellom i liten grad med 19% og i stor grad med 24%. Vi kan også se at 6% svarer de aldri oppfordrer til risikolek.

Figur 8: Oppfordrer du barn til å leke risikofylt lek?

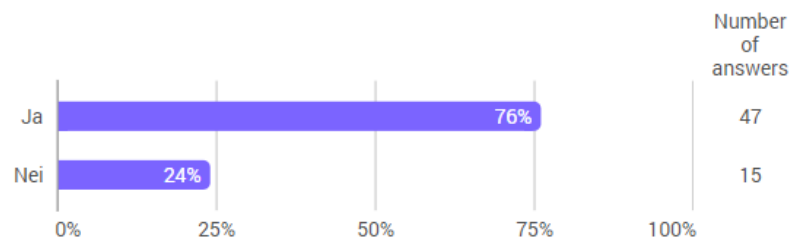

4.4 Tilrettelegging for risikolek

På dette spørsmålet spurte vi om de ansatte har lagt til rette for risikolek i barnehagen.

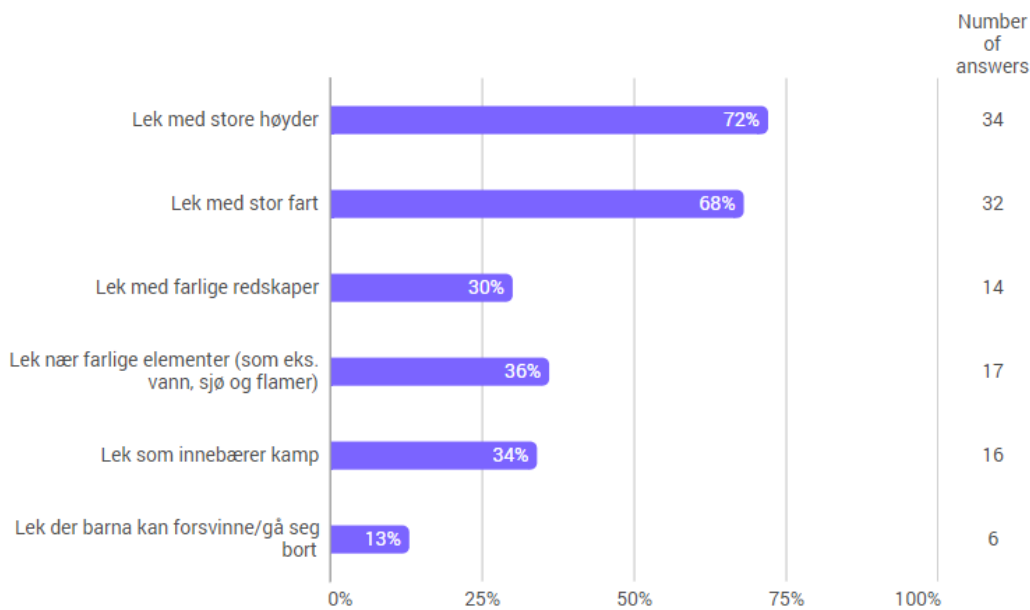
Dersom de svarte ja fikk de et oppfølgingsspørsmål, vist som figur 10. Dersom de svarte nei, ble de sendt videre i undersøkelsen. Her ser vi at 76% har svart ja, mens 24% har svart nei.

Figur 9: Har du lagt til rette for risikolek i barnehagen?

Figur 10 var en flervalgsoppgave hvor vi spurte hvilken type risikolek de har lagt til rette for i barnehagen. Her ser vi at kategoriene med flest svar var lek med store høyder som fikk 72% og lek med stor fart som fikk 60%. Lek nær farlige elementer fikk 36%, lek med farlige redskaper fikk 30% og lek som innebærer kamp fikk 34%. Lek der barn kan forsvinne/gå seg bort fikk minst svar med 13%.

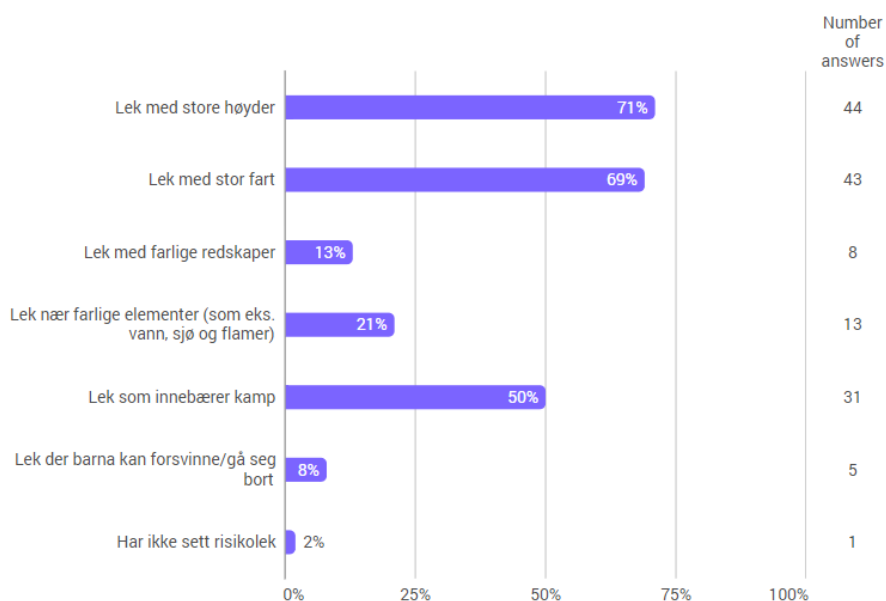
Figur 10: Hvilken risikolek har du lagt til rette for?

4.5 Hvilken risikolek ser vi mest og minst av

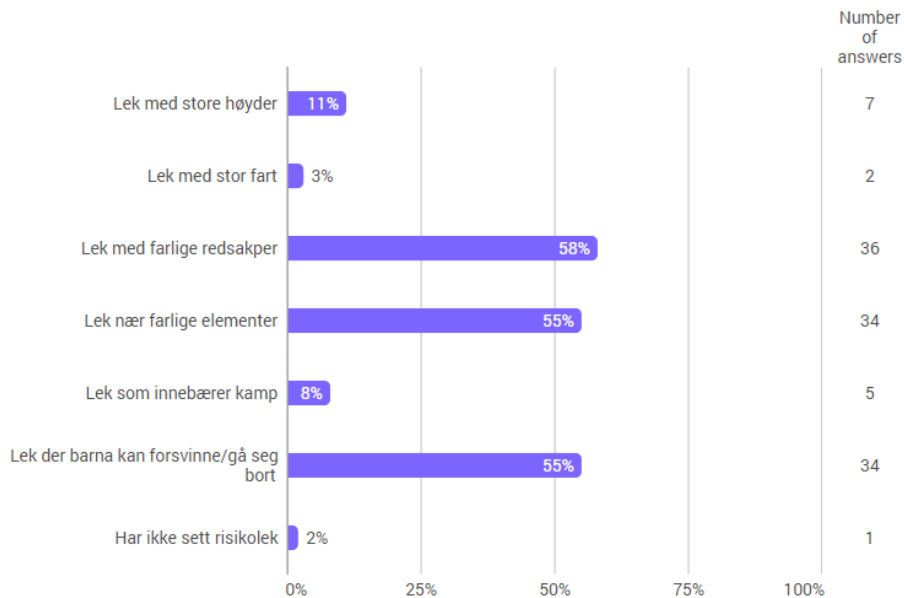
Dette var en flervalgsoppgave, hvor flere valg var mulig å krysse av. Dermed kan vi se at dette spørsmålet vil ha større svarprosent enn de andre spørsmålene. Her spurte vi de ansatte om hvilken type risikolek de ser mest av i barnehagen. Vi kan se at respondentene svarer at lek med stor høyde er risikoleken de ser mest av i barnehagen, med 71 %. Videre ser vi at lek med stor fart har fått 69% og 50% har svart lek som innebærer kamp. Vi kan også se at 2% har svart at de ikke har sett risikolek.

Figur 11: Hvilken type risikolek ser du mest av i barnas lek?

På figur 12 spurte vi de ansatte om hvilken type risikolek de ser minst av i barnehagen. Her ser vi at lek med farlige redskaper har fått 58% av svarene, og dermed er det denne typen risikolek respondentene ser minst av. Både lek nær farlige elementer og lek der barna kan forsvinne/gå seg bort har fått 55% av svarene. Vi kan også se her, i likhet med figur 11, at 2% ikke har sett risikolek.

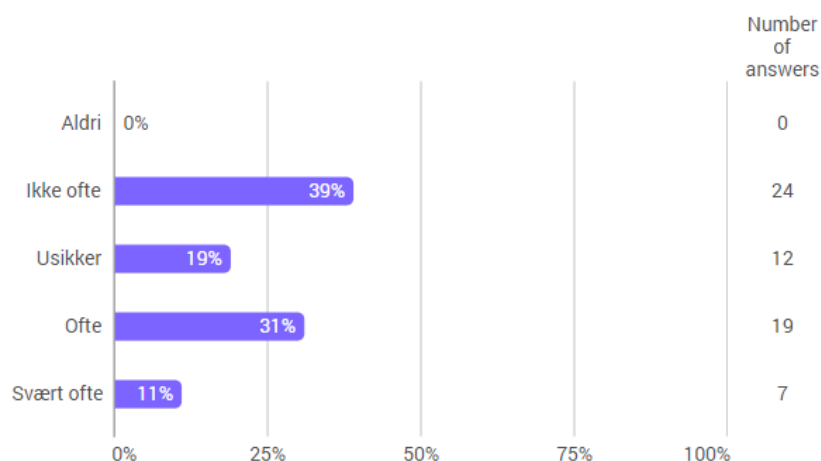
Figur 12: Hvilken type risikolek ser du minst av i barnas lek?

4.6 Bekymret for barn i risikolek?

Spørsmålet vi stilte respondentene var hvor ofte de uttrykker seg bekymret til barnet i risikolek. På figur 13 kan vi se at 39% svarte ikke ofte, mens 31% svarte ofte. Videre svarte 19% at de var usikre og 11% svarte svært ofte.

Figur 13: Hvor ofte uttrykker du deg som bekymret til barnet i risikolek? (eks. vær forsiktig, pass på)

5.0 Drøfting

I dette kapittelet ønsker vi å drøfte resultatene våre i lys av teorien vi har presentert slik at vi kan svare på problemstillingen.

5.1 Viktigheten av risikolek

Ut fra svarene på undersøkelsen (figur 7) kan vi se at 45% mener at risikolek er viktig, mens 39% mener risikolek er svært viktig. Altså til sammen 84% av utvalget synes at risikolek er viktig. Rammeplanen sier “Gjennom arbeid med kropp, bevegelse, mat og helse skal barnehagen bidra til at barna opplever å vurdere og mestre risikofylt lek gjennom kroppslige utfordringer” (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 49). Ettersom rammeplanen er et viktig styringsdokument i barnehagen, har man et ansvar for å jobbe etter denne. Tallene fra undersøkelsen kan tyde på at de ansatte i barnehagen er enige i rammeplanens mål. Som nevnt tidligere i teoridelen kan barn uttrykke seg i lek og aktiviteter (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 17). Det er også gjennom lek at barn søker etter risikoopplevelser og spenning (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 26). Barn som har erfaringer med risikofylt lek fra tidligere situasjoner, kan bruke det i andre situasjoner som krever håndtering og vurdering av risikolek (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 29-30). Derfor kan vi se det som positivt at flertallet svarte at de synes risikolek er viktig, ettersom risikolek kan være med på å hjelpe barn med å håndtere situasjoner som krever at de må vurdere ulike former for risiko.

Fra en annen side så svarte (figur 7) 10% at de synes risikolek er litt viktig, mens 6% svarte vet ikke. Ettersom at respondentene ikke fikk mulighet til å utdype seg i svaret så vet vi ikke hvorfor 16% svarer dette, men vi kan gjøre noen antakelser. Dersom vi først ser på de 6% som svarte vet ikke, kan det være at de ikke har nok kunnskaper om temaet. En mulig løsning på dette kan være å reflektere sammen med kolleger og dele kunnskaper med hverandre om risikolek i barnehagen. Dette for å skape en felles forståelse for temaet. Det kan man for eksempel gjøre på personalmøter eller avdelingsmøter. I forhold til de 10% som svarte risikolek er litt viktig, kan de mene at det er viktig, men at andre temaer er viktigere.

Det vi mener er positivt med resultatene er at 0% svarer at risikolek ikke er viktig. Vi kan se at flertallet er enige om at risikolek er viktig, men det kan fremstå som at de er uenige om akkurat hvor viktig det er. Dette kan man også koble opp mot en del av problemstillingen vår som omhandler hvordan personalet forholder seg til risikolek. Ved å se på resultatet kan vi se at flertallet synes risikolek er viktig, og dermed få en indikasjon på hvordan de forholder seg

til risikolek. Om vi ser på det vi har skrevet i teorien, ser man at et av hovedpoengene til risikofylt lek er at det kan bidra til barns utvikling. Dersom man ikke får mulighetene til å leke risikofylt, kan det være med på å begrense de motoriske ferdighetene (Sandseter & Kvalnes, 2021, s.91-93). Dette gjenspeiler at risikolek er en viktig del av utviklingen til barn, og at det er nødvendig at personalet i barnehagen har en felles forståelse for hvorfor det er viktig. Kleppe mener også at risikolek er bra for barna å leke, men også at barn oppsøker risikolek fordi de synes det er lystbetont og gøy (Aamli, 2018).

5.2 Oppfordre til risikolek

Sandseter (2018, s. 56) påpeker at ansatte som oppfordrer barn til risikofylt lek, kan bidra til at barna opplever glede, spenning og selvtillit. På figur 8 kan vi se at 50% svarer de oppfordrer til risikolek i noen grad, og 24% svarer de oppfordrer i stor grad. Vi vet ikke hva respondentene legger i begrepet å oppfordre. Det kan for eksempel handle om å motivere eller heie på at barna kan sykle fortere, foreslå aktiviteter eller støtte dem i risikofylte leker. Når vi ser på resultatet så kan vi tolke svarprosenten som at flertallet av de ansatte oppfordrer barna til å leke risikofylt. I lys av problemstillingen vår ønsket vi å finne ut hvordan personalet forholder seg til risikolek. Når man da ser at flertallet av respondentene oppfordrer til risikolek kan vi tolke det som at risikolek blir lagt vekt på i deres arbeid i barnehagen. Dermed kan vi i likhet med avsnittet ovenfor som omhandler viktigheten av risikolek (5.1) få en indikasjon på at personalet oppfordrer barna til å leke risikofylt lek. Dette kan da gi barna erfaringer i forhold til bedre reaksjonsevne, motorisk kontroll, fysisk styrke og romorienteringsevne, noe som går innpå risikomestring (Sandseter, 2018, s. 60).

Ut fra figur 8 ser man at 19% svarer at de har oppfordret til risikolek i liten grad, og 6% svarte de aldri har oppfordret til risikolek. Det at noen aldri eller i liten grad har oppfordret til risikolek vet vi ikke årsaken til. Det kan ha sammenheng med at de ikke har kunnskaper eller erfaringer med risikolek. Da kan det være at de har oppfordret til risikolek, men ikke selv vet det. Risikolek kan også virke skummelt eller ubehagelig, noe som kan føre til at ansatte ikke oppfordrer barna til det. Dersom vi alltid skal beskytte barna for risiko og utfordringer, kan det føre til at vi tar fra dem viktig utvikling og læring (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 58). Dersom årsaken er manglende kunnskap er det viktig at barnehagen har fokus på dette slik at erfaringene og kunnskapen om tema blir delt mellom de ansatte. Det er vi voksne som skal skape den trygge rammen for barna slik at de våger å utfordre seg selv. Barna vil da få erfaringer som de kan ta med seg inn i leken sammen med andre barn. I tillegg vil de kunne

vurdere risiko i andre sammenhenger på en bedre måte.

Rammeplanen sier; «Barna skal få støtte i å mestre motgang, håndtere utfordringer og bli kjent med egne og andres følelser» (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 11). Dette betyr at personalet skal støtte barna i å mestre motgang og utfordringer. En viktig faktor her er at barna får erfaringer med både motgang og utfordringer, noe som kan skje ved å oppfordre dem til å leke risikofylte leker, men allikevel være en trygg voksen.

5.3 Tilrettelegging og ulike typer risikolek

I denne delen av drøftingen skal vi se på om det er en sammenheng mellom det ansatte ser og det de tilrettelegger for av risikolek. For å fremstille resultatene har vi to figurer som omhandler tilrettelegging av risikolek i barnehagen (figur 9 og 10). Vi vil også vise resultatene fra to figurer som omhandler hvilke typer risikolek man ser mest og minst av (figur 11 og 12). Spørsmålet om tilrettelegging (figur 10) og spørsmålene om mest og minst (figur 11 og 12) tar utgangspunkt i Sandseter sine seks kategorier om risikolek (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 28). En del av problemstillingen omhandler hvilke typer risikolek som praktiseres mest av i barnehagen, noe vi kan få et innblikk i her.

Vi kan se i figur 9 at 76% svarer at de har lagt til rette for risikolek, mens 24% svarer at de ikke har lagt til rette for risikolek i barnehagen. Ut ifra disse tallene leser vi at flertallet har lagt til rette for risikolek i barnehagen. I likhet med begrepet oppfordre, kan også begrepet tilrettelegge tolkes på ulike måter. For eksempel kan respondentene tolke spørsmålet ut ifra at å tilrettelegge handler om en planlagt aktivitet. Dette kan ha hatt en påvirkning på de som har svart nei. Respondentene som har svart nei kan også svare dette for de ikke har tilrettelagt for risikolek.

5.3.1 Hva blir tilrettelagt mest for, og hvilke typer risikolek ser man mest?

De som svarte ja (figur 9) fikk videre spørsmål om hvilke typer risikolek de har tilrettelagt for (figur 10). Kategoriene lek med stor høyde fikk 76% svar og lek med stor fart fikk 68% svar. Vi kan også se en sammenheng med resultatene fra spørsmålet om hvilke typer risikolek de ansatte ser mest av i barnehagen (figur 11). Her ser vi at lek med stor høyde fikk 71% svar og lek med stor fart fikk 69% svar. En grunn til at det er denne typen lek som har fått høyest svarprosent både når det handler om tilrettelegging og om hva personalet ser mest, kan være at denne type risikolek er enklest å legge til rette for uavhengig av hvordan barnehagen er

utformet. I lek med stor høyde og fart, trenger vi ikke være avhengig av å ha tilgang til spesielle materialer eller miljø. Det vil stort sett i alle lekemiljø være en mulighet for å oppfordre barna til løping eller å hoppe fra en høyde. Dersom man ser på dette i lys av teorien så er det viktig at barnehagepersonalet har kunnskaper om hvordan elementer i lekeområdet kan påvirke barnas lek, og at de tar barna med til områder der de kan blant annet utforske ulikt terreng, og der man kan for eksempel få klatremuligheter (Sandseter, 2018, s. 62). Det er viktig at personalet bruker utemiljøet både i barnehagen og nærområdet. Det er viktig at personalet har kunnskaper om de ulike områdene og hvordan de ulike elementer kan påvirke leken. Det kan være at svarene i resultatet gjenspeiler at respondentene har kunnskaper om hvordan de kan tilrettelegge for lek med stor høyde og lek med stor fart, og at det er derfor disse kategoriene har fått høyest svarprosent. I tillegg sier teorien at det er viktig at ansatte tar med barna for å utforske forskjellige områder (Sandseter, 2018, s. 62). Da er det viktig at personalet i barnehagen også legger til rette for andre typer risikolek, ikke bare de kategoriene som har fått høyest svarprosent i resultatene. For eksempel kan nærområdet utforskes sammen med barna, og vi kan oppdage områder som kan utfordre både motorikken og evne til risikovurdering. Når vi ansatte har et bevisst forhold til dette så kan dette bli gode læringsarenaer for barn i alle aldersgrupper.

5.3.2 Hva blir tilrettelagt minst for og hvilke typer risikolek ser man minst av?

Her skal vi legge frem hva respondentene tilrettelegger og ser minst av i lek med risiko. De kategoriene som fikk lavest svarprosent i figuren om tilrettelegging (figur 10), var lek nær farlige elementer med 36% svar, lek som innebærer kamp med 34% svar, lek med farlige redskaper med 30% svar, og lek der barna kan forsvinne/gå seg bort med 13% svar. I forhold til figur 12 som handler om hvilken risikolek ansatte ser minst av, må man se på de svarene som får høyest svarprosent. Dette gjør vi for å kunne sammenligne de kategoriene som man minst tilrettelegger for og ser minst i barnehagen (figur 10 og 12). På figur 12 ser vi at lek med farlige redskaper har fått 58% svar. Dermed er denne kategorien den som ansatte ser minst av i barnehagen. Videre kommer både lek nær farlige elementer og lek der barna kan forsvinne/gå seg bort med 55% svar.

Det kan være mange grunner til at akkurat disse kategoriene det blir tilrettelagt minst for og sett minst av. En av grunnene kan være at det handler om kunnskap og tilgjengelighet i form av ressurser. Det vi mener med dette er at for eksempel lek med farlige redskaper trenger man både tid, nok personalet og godt utstyr. I en hektisk barnehagehverdag hvor det skjer mye, er det ikke sikkert at man har mulighet for å bruke tid og ressurser på dette. I forhold til lek nær

farlige elementer kan det å ha nok kunnskap om elementene (vann, sjø og flammer) og kompetanse om livredning være viktig, men også det å ha kunnskaper om hvorfor det er viktig at barna får erfare lek nær farlige elementer. Boyesen er en av de som stiller seg skeptisk til for mye bruk av fysiske sikkerhetstiltak i forhold til barn. Dersom man alltid skal verne barna fra elementer som for eksempel flammer og at barna blir vant til at fysiske sikkerhetstiltak alltid er der, kan flammene bli farligere dersom sikkerheten blir fjernet. Dette er fordi barna da ikke har fått nok erfaring til å kunne risikovurdere dette (Boyesen, 1997, referert i Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 57). Når barna får gjort seg egne erfaringer med risikoen, og klarer å mestre ulike utfordringer dette kan medføre vil sikkerheten øke av seg selv (Sandseter & Kvalnes, 2021, s.58). Resultatene i figur 10 og 12 viser til at det er viktig at barn får erfare også de typer risikolek som det kanskje er mer utfordrende og tidkrevende å legge til rette for.

I forhold til kategorien lek der barna kan forsvinne/gå seg bort kan respondentene tolke det på ulike måter. Handler det om barn som forsvinner med vilje fra barnehagen, leker barna gjemsel, eller går barnet seg bort mens de leker i et turområde? Om en tolker spørsmålet ut ifra at barna går seg bort, kan vi tenke oss frem til at ansatte har regler og rutiner for å ha oversikt og kontroll på hvor barna oppholder seg. Det er ekstremt viktig at barna ikke går seg bort. Personalet må ha oversikt selv om en lar barna utforske, noe som går inn på det som står i rammeplanen. I rammeplanen står det at «Gjennom utforsking, opplevelser og erfaringer skal barnehagen bidra til å gjøre barna kjent med eget nærmiljø, samfunn og verden» (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 56). Slik vi ser i resultatet (figur 10 og 12), ser vi at i begge figurene er lek der barna kan forsvinne/gå seg bort, en av de kategoriene som blir minst sett og tilrettelagt for. Slik vi også nevnte ovenfor, er det viktig at også aktiviteter som dette blir lagt til rette for slik at barna kan få erfaringer.

I figuren som handler om hva som blir tilrettelagt for (figur 10), ser vi at lek som innebærer kamp har fått 34% svar. I figur 12 som handler om det ansatte ser minst av, ser vi derimot at lek som innebærer kamp bare har fått 8 % svar. Ettersom figur 12 handler om hva man ser minst, er de kategoriene som har fått lav svarprosent de man ser mest av. Det man da kan tolke dette som er at de ansatte ser mye lek som innebærer kamp, men at de ikke tilrettelegger for det. Det som kan være årsaken til dette er at vi voksne ofte kan mistolke lek som innebærer kamp med en konflikt. Det kan føre til at flere voksne stopper slike situasjoner, selv om det ikke er nødvendig. I teorien snakker vi om unngå-skade-etikken, hvor ansatte ønsker å beskytte barn fra alt vondt. Ansatte kan da forebygge og begrense risikofylt lek som

innebærer kamp (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 80). Lek som innebærer kamp, kan noen ganger se brutalt ut utenfra. Ved å finne en balanse mellom sikkerhet og risikolek, kan en mulig løsning være å legge til rette for at barna får utforske leken, men innenfor trygge rammer. Dette kan skje ved for eksempel å ha egne områder der slik lek er tillatt, eller ha tydelige regler om hva som er lov og ikke lov.

5.4 Bekymret for barn i risikolek

Vi skal nå se på om ansatte i et utvalg barnehager uttrykker bekymring for barn i risikolek. Resultatene her kan hjelpe oss med å få en liten smakebit på hvordan de ansatte forholder seg til risikolek, noe som igjen kan hjelpe oss å svare på problemstillingen. Figur 13 viser at 31% svarer at de ofte uttrykker bekymring, og 11% svarer at de svært ofte uttrykker bekymring til barn i risikolek. Som tidligere nevnt i teorien er det mange voksne som begrenser leken, for de selv er redde for at barnet skal skade seg, selv om barnet opplever kontroll i situasjonen. Den voksnes subjektive opplevelse av risikoen kan føre til flere begrensninger i lek og utforskning (Osnes et al., 2022, s. 155). I spørreundersøkelsen har ikke respondentene muligheten til å utdype hvorfor de er bekymret for barn i risikolek, og hvilke typer lek dette gjelder. Derfor kan man ikke vite akkurat hva de mener. Et eksempel på dette er at 19% svarte de er usikre. De kan ha svart dette for de rett og slett er usikre på om de er bekymret, eller at de er usikre på hva spørsmålet egentlig betyr. Vi har alle ulike grenser for hvordan barn skal få lov til å utfordre seg i risikoleker. Vår egen usikkerhet kan overføres til hvordan vi utfordrer det enkelte barn. En mulig løsning på dette være at man i barnehagen finner en enighet om hvor grensene skal gå. I lys av teorien kan det være vanskelig å finne en balanse mellom sikkerhet og risiko (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 31-32). Som nevnt kan vi samarbeide med de andre ansatte. For eksempel kan personalet reflektere og vurdere hverandres bekymringer i forhold til å stoppe barn i risikolek (Osnes et al., 2022, s. 155). Dette kan skape en felles forståelse for risikolek, og hvordan man skal jobbe med å fremme risikolek i barnehagen.

Men vi ser også at respondentene svarer 0% at de aldri uttrykker bekymring, og 39% svarer at de ikke ofte uttrykker bekymring til barna. I forhold til disse resultatene kan vi tenke oss til at de er mindre redde for at barn skal få småskader, og ser mer på de positive sidene med risikolek. Som tidligere nevnt vil ingen at barn skal skade seg, men man har et ønske om at barn skal få mulighet til å oppleve og erfare mestring, spenning og risiko i lek (Sandseter &

Kvalnes, 2021, s. 31-32).

Som tidligere nevnt kan man ofte tenke at risikolek kan medføre skade, og at det er barns sikkerhet som står i fokus (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 31-32). Når man ser på resultatene (figur 13) ser vi at en stor andel av respondentene uttrykker seg bekymret for barna i leken. Når barn møter utfordrende situasjoner, er det viktig at vi gir dem ro til å finne egne løsninger (Smith, 1998, referert i Sandseter, 2018, s. 63). Som barnehageansatt kan man kjenne på et stort ansvar for barnas sikkerhet. Når en situasjon oppstår der vi opplever at barna er i en lek som gir økt risiko, kan ofte den første tanke være at man må handle raskt. Det kan da være lettere å uttrykke seg med bekymring for barns sikkerhet, enn å vurdere situasjonen som en læringssituasjon for barnet. Som tidligere nevnt er det da viktig at barn ikke blir distraheret i situasjonen ved at den ansatte for eksempel roper «vær forsiktig, ikke fall». Det kan påvirke barna slik at de mister konsentrasjonen i oppgaven de selv har risikovurdert, og faktisk skade seg (Sandseter, 2018, s. 63). Som voksen må vi heller raskt vurdere om situasjonen er farlig for barnet med tanke på alvorlig skade, eller om vi heller kan bruke situasjonen til barnets beste.

Det kan også være slik at voksne som ofte uttrykker seg bekymret, ikke har nok kunnskap om hva risikolekens positive utfall kan være. Dette kan føre til at noen ansatte bli mer overbeskyttende for barna. Kennair påpeker at det er vanlig at voksne bekymrer seg for barn, men at det er noen voksne som kan bekymre seg mer enn andre. Han mener også at det er ikke høy risiko for at barn kan faktisk skade seg i lek (Brandslet, 2018). I barnehagen kommer alle barn mest sannsynlig til å oppleve å få skrubbsår eller mindre skader i løpet av de årene de går i barnehagen. I stedet for å tenke at dette er farlig så kan vi heller se på dette som tegn på at barnet har vært aktiv og utforsket omgivelsene. Som vi tidligere presenterte i teorien kan det være at dersom man aldri hadde vært villige til å ta risiko i ulike situasjoner, hadde vi aldri for eksempel lært å gå eller løpe (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 44).

6.0 Avslutning

Etter å ha analysert resultatene og drøftet dem ut fra relevant teori får vi svare på problemstillingen vår som sier; Hvordan forholder ansatte i et utvalg barnehager seg til risikolek, og hvilke former for risikolek praktiseres mest? Vi kan gjennom arbeidet vårt se at respondentene formidler risikolek som viktig, men at det kan være uenigheter om hvor viktig det er. Hele 45% svarer det er viktig med risikolek og 39 % svarer det er svært viktig. Slår vi

dem sammen ser vi at det er 84% som mener det er viktig med risikolek i barnehagen. Ettersom de ikke hadde mulighet til å utdype svaret, kan vi ikke si noe konkret om hvorfor de akkurat har svart dette.

Videre så vi på om de ansatte oppfordret til risikolek. Her fant vi ut at de fleste oppfordrer til risikolek i en eller annen form. Dette resultatet synes vi var bra i forhold til de positive sidene riskoleken kan tilby, som for eksempel bedre reaksjonsevne og motorisk kontroll.

Vi kan bare drøfte ut ifra det datamaterialet våre tilsier, og med dette kom vi frem til at det kan være ulike grunner til at ikke alle oppfordrer til risikolek i like stor grad. Årsaken kan være manglende bevissthet rundt begrepet risikolek, manglende kunnskap, subjektive erfaringer eller at det er skummelt og ubehagelig.

Vi har også sett på om de ansatte legger til rette for risikolek i barnehagen ut ifra et ja og nei svaralternativ. Her fant vi ut at de aller fleste svarte at de legger til rette for risikolek (76%). Videre har vi sett på de seks kategoriene til Sandseter (Sandseter & Kvalnes, 2021, s. 28). Fokuset var sammenhengen mellom hva de ansatte tilrettelegger for versus hva de ser i barnehagen. I forhold til tilrettelegging fikk lek med stor høyde 72% svar, og lek med stor fart fikk 68% svar. Det de ansatte så mest av var lek med stor høyde som fikk 71 % svar og lek med stor fart som fikk 69% svar. Resultatet viser at det de ansatte tilrettelegger for og det de ser mest av samsvarer med hverandre. Lek med stor høyde og lek med stor fart er de kategoriene barnehagene tilrettelegger for og som de ser mest av.

I forhold til hvilke typer risikolek som blir sett minst av og tilrettelagt minst for er lek med farlige redskaper, lek nær farlige elementer og lek der barna kan forsvinne eller gå seg bort. Vi har drøftet at grunnen til at en ser og tilrettelegger minst i forhold til disse kategoriene kan være grunnet mangel på kunnskap, tid, ressurser og utstyr barnehagen har.

Det er tydelig at lek med høyde og lek med stor fart er et svar på problemstillingen vår når det gjelder hvilken risikolek som praktiseres mest. Årsaken til dette kan være at det er enklere å legge til rette for når leken ikke er avhengig av at vi har tilgang til spesielle materialer og miljøer.

Til slutt valgte vi å se nærmere på om ansatte uttrykker seg bekymret til barn i risikolek. Vi tenkte at dette kan være spennende å se på ettersom bekymring og sikkerhet står sentralt i forhold til ulike holdninger ansatte har på risikolek. Vi fant ut at 31% svarte -ofte bekymret og

39 % svarte -ikke ofte bekymret til barn. Dermed kan vi se at disse to ulike kategoriene er jevne. Dette viser til at det er ulike måter og holdninger ansatte i barnehagen har til risikolek. Denne delen av drøftingen vår har vært med på å se hvorfor noen kanskje ikke praktiserer risikolek like mye, og hvordan de forholder seg til risikolek. Av de som ofte uttrykker seg som bekymret for barn i risikolek så vi at respondentene kan begrense leken om de for eksempel har mangel på kunnskap om temaet, eller om de er mer overbeskyttende enn nødvendig på grunn av subjektive opplevelser til den pågående leken. Vi mener det er viktig med et samarbeid mellom de ansatte slik at de kan skape en felles forståelse mellom sikkerhet og risiko. Dette kan gjøre at flere ansatte forholder seg mer likt til risiko under lek.

For å konkludere i forhold til problemstillingen kan vi se at ansatte synes det er viktig med risikolek, og at de oppfordrer til risikolek i ulike grader. Dette er med på å svare på hvordan alle ansatte forholder seg til risikolek. Videre kan vi se at lek med stor høyde og lek med stor fart er de typene risikolek som utpeker seg som de to former for risikolek som blir mest tilrettelagt for, og mest sett av ansatte.

Barn tester ofte nye grenser. Det kan være utfordrende for ansatte å stole på at barna klarer å løpe fortere, klatre høyere eller fekte som en ekte sjørøver uten å stoppe leken eller rope for eksempel "vær forsiktig" mens leken pågår. Det kan være vanskelig i en stressende barnehagehverdag å fokusere på de fine sidene risikolek kan tilby barn. I løpet av arbeidet med denne bacheloroppgaven har vi fått økt kunnskaper og kompetanse om tema risikolek, noe som vi tar med oss videre i både jobb og studier.

Som vi nevnte i innledningen er emnet risikolek noe som engasjerer oss, og et tema som vi ønsket å utforske og utfordre oss selv på. Derfor ønsket vi å se nærmere på akkurat dette tema. Ved å drøfte hva som er viktig med risikolek og hva dette kan føre til kan vi si at oppgaven viser at det er viktig at vi ansatte har et bevisst forhold til hvorfor vi skal legge til rette for risikolek og hvilken betydning denne typen lek har å si for barnas utvikling. Når vi sammen med barna utforsker grenser for risiko, og utfordrer barna til å utvide sine egne grenser så utvikler barnet seg både motorisk, men også i troen på seg selv - *stol på meg, dette klarer jeg!*

6.1 Veien videre

I løpet av prosessen med bacheloroppgaven vår har vi fått nye kunnskaper som vi kan ta med oss videre i både arbeid eller senere studier. Vi synes alle det hadde vært spennende å utforske

mer hvordan vi kan arbeide med å belyse tema risikolek i barnehagen. Som nyutdannede barnehagelærere er dette noe som vi har oppdaga er viktig å ta med oss inn i hverdagen i barnehagen. Ved å gjennomføre spørreundersøkelse av ansatte i barnehagen har vi fått et lite innblikk i hvordan de forholder seg til risikolek. Ved å bruke denne informasjonen inn i vårt eget yrkesliv så kan dette være med på at risikolek kan få en større plass i barnehagene som vi skal arbeide i fremover. Det kan også føre til en økt bevissthet om hvorfor vi i barnehagen skal og bør legge til rette for risikolek som fart og høyde, men også risikolek der barna får erfaringer med farlige gjenstander, flammer eller andre farlige elementer.

7.0 Litteraturliste

- Aamli, K. (2018, 12. april). *Mener småbarn har godt av litt lekeslissing*. Forskning.no.
<https://www.forskning.no/barn-og-ungdom-oslomet-partner/mener-smabarn-har-godt-av-litt-lekeslissing/277323>
- Bergsland, M.D. & Jæger, H. (2022). Bacheloroppgaven. I M.D Bergsland & H. Jæger (red.) *Bacheloroppgaven i barnehagelærerutdanningen*. (2.utg. s. 15-50). Cappelen Damm akademisk
- Brandslet, S. (2018, 21. juni). *Overbeskyttende voksne kan skade barna*. Forskning.no.
<https://www.forskning.no/partner-ntnu-barn-og-ungdom/overbeskyttende-voksne-kan-skade-barna/1187311>
- Christoffersen, L. & Johannessen, A. (2012). *Forskningsmetode for lærerutdanningene*. Abstrakt forlag.
- Dalland, O. (2020). *Metode og oppgaveskriving*. (7.utg.) Gyldendal.
- Hagen, T.L. (2018). Bevegelseslek i natur og barnehagens nærmiljø. I T. Moser (red.) *Kroppslighet i barnehagen*. (3.utg. s.363-372). Gyldendal.
- Kunnskapsdepartementet (2017). *Rammeplan for barnehagen*. Utdanningsdirektoratet.
<https://www.udir.no/laring-og-trivsel/rammeplan-for-barnehagen/>
- Larsen, A.K. (2017). *En enklere metode*. (2.utg.) Fagbokforlaget.
- Osnes, H., Skaug, H, N. & Kaarby, K. M. E. (2020) *Kropp, bevegelse og helse i barnehagen* (utg. 3). Universitetsforlaget.
- Sandgrind, S.W. (2015, 03. August). *Advarer mot sikkerhetshysteri*. Barnehage.no.
<https://www.barnehage.no/helse-sikkerhet-ulykker/advarer-mot-sikkerhetshysteri/103351>
- Sandseter, E.B.H. (2018). Det opplevelses- og spenningssøkende barnet. I T. Moser (red.) *Kroppslighet i barnehagen*. (3.utg. s. 54-64). Gyldendal

Sandseter, E. B. & Kvalnes, Ø. (2021). *Risikofylt lek – en etisk utfordring*.

Universitetsforlaget

Storli, R. (2018) Bevegelseslek i barnehagens uteområde. I T. Moser (red.) *Kroppslighet i*

barnehagen (3.utg. s. 345–362). Gyldendal

SurveyXact – A. (2024). *SurveyXact – den korteste veien til kunnskap*. Rambollxact.

<https://rambollxact.no/surveyxact>

SurveyXact – B. (2024). *General Data Protection Regulation*. Rambollxact.

<https://rambollxact.no/gdpr>

8.0 Vedlegg

Vedlegg 1: spørreskjema

Hei! Velkommen til vår spørreundersøkelse om risikofylt lek

Hvem er vi?

Vi er tre barnehagelærerstudenter ved Høgskolen på Vestlandet som holder på å skrive bacheloroppgave om risikolek. Vi ønsker å få et innblikk av alle ansattes opplevelser av risikolek og håper derfor du som ansatt i barnehagen kan delta i vår undersøkelse.

Hvorfor sender vi ut denne spørreundersøkelsen?

Formålet er at vi ønsker å se hvordan ulike ansatte i barnehagen forholder seg til risikofylt lek og hvor mye det blir lagt vekt på i barnehagen. Risikolek kan defineres som lek der det er fare for at barn kan skade seg. For at barn skal lære å mestre utfordrende situasjoner må de få oppleve utfordrende situasjoner. Dette kan ansatte i barnehagen bidra med. Derfor ønsker vi å få et innblikk i hva de ulike ansatte har av kunnskap om risikolek, uten at noe er riktig eller galt. Vi setter pris på alle ærlige svar vi får inn.

Hva innebærer det for deg å delta?

Dersom du ønsker å delta i denne undersøkelsen, innebærer det at du svarer på spørsmålene. Det er helt frivillig å delta og det er en anonym undersøkelse. Undersøkelsen er laget i SurveyXact. Det vil si at det ikke er mulig å identifisere hvem som svarer på spørreskjemaet vårt. SurveyXact er et online spørreskjemasystem. Her er det ikke mulig å spore noen ip-adresser, noe som gjør denne metoden helt anonym. Undersøkelsen vil være kort og konkret. Det vil ta deg cirka 5-10 minutter å svare på spørsmålene. Ingen svar er feil, og vi håper dere kan være så ærlig som mulig i deres svar.

Spørsmål 1

Hvilket kjønn er du?

- Mann
- Kvinne
- Annet

Spørsmål 2

Hvilken aldersgruppe tilhører du?

- 17-20 år
- 21-30 år
- 31-40 år
- 41-50 år
- 51-60 år
- 60+

Spørsmål 3

Hvilken stilling har du i barnehagen?

- Lærling
- Vikar
- Barnehagelærer
- Barne-og ungdomsarbeider
- Pedagogisk leder
- Pedagogisk medarbeider
- Annet

Spørsmål 4

Hvor er barnehagen lokalisert?

- Storby (rundt 50 000 innbyggere)
- By (minst 5000 innbyggere)
- Tettsted (mer enn 200 innbyggere)

Spørsmål 5

Hvilken aldersgruppe jobber du med?

- Små barn
- Store barn
- Små og store barn

Spørsmål 6

Hvor lenge har du arbeidet i yrket?

- 1-5 år
- 5-10 år
- 10-20 år
- 20+

Spørsmål 7

Hvor går dere mest på tur utenfor barnehagen?

- I skogen
- I parken
- På stranden
- Lekeplass
- Fjellområder
- Nabolag/asfalterte veier
- Annet

Spørsmål 8

Hvor viktig mener du risikolek er i barnehagen?

- Vet ikke
- Ikke viktig
- Litt viktig
- Viktig
- Svært viktig

Spørsmål 9

Oppfordrer du barn til å leke risikofylt lek?

- Aldri
- I liten grad
- I noen grad
- I stor grad

Spørsmål 10

Hvilken type risikolek ser du mest av i barnas lek? (flere valg er mulig)

- Lek med store høyder
- Lek med stor fart
- Lek med farlige redskaper
- Lek nær farlige elementer (som eks. vann, sjø og flammer)
- Lek som innebærer kamp
- Lek der barna kan forsvinne/gå seg bort
- Har ikke sett risikolek

Spørsmål 11

Hvilken type risikolek ser du minst av i barnas lek? (flere valg er mulig)

- Lek med store høyder
- Lek med stor fart
- Lek med farlige redskaper
- Lek nær farlige elementer (som eks. vann, sjø og flammer)
- Lek som innebærer kamp
- Lek der barna kan forsvinne/gå seg bort
- Har ikke sett risikolek

Spørsmål 12

Har du lagt til rette for risikolek i barnehagen?

- Ja
- Nei

Spørsmål 12

Hvilken risikolek har du lagt til rette for? (flere valg er mulig)

- Lek med store høyder
- Lek med stor fart
- Lek med farlige redskaper
- Lek nær farlige elementer (som eks. vann, sjø og flammer)
- Lek som innebærer kamp
- Lek der barna kan forsvinne/gå seg bort

Spørsmål 13

Er uteområdet i barnehagen lagt til rette for risikofylt lek?

- I svært liten grad
- I liten grad
- Hverken enig eller uenig
- I stor grad
- I svært stor grad

Spørsmål 14

Hvor ofte blir temaet risikolek tatt opp i barnehagen?

- Aldri
- Årlig
- Månedlig
- Ukentlig
- Daglig

Spørsmål 15

Hvor ofte uttrykker du deg som bekymret til barn i risikolek? (eks, vær forsiktig, pass på)

- Aldri
- Ikke ofte
- Usikker
- Ofte
- Svært ofte

Spørsmål 16

Er du redd for å fortelle foresatte om barnet har skadet seg i barnehagen?

- Ja
- Nei

Spørsmål 16

Hvorfor er du redd for å si ifra til foresatte?

- Redd for stor reaksjon fra foresatte

- Jeg liker ikke konflikter
- Det er ubehagelig
- Annet

Spørsmål 17

Dersom en ansatt stopper et barn i risikolek, våger du å si ifra eller spørre hvorfor han/hun stoppet leken? (diskuterer dere som kollegaer sammen i ettertid?)

- Ja
- Nei

Spørsmål 17

Hva hindrer deg i å si ifra?

- Det er ubehagelig
- Jeg er ikke trygg på mine kollegaer
- Det er ikke mitt ansvar/oppgave å si ifra
- Annet

Takk for at du har tatt deg tid til å delta i denne spørreundersøkelsen!